

[C. J. F. Sven.] med. Og da det blev bebudet, at man nu kom med denne nye Affattelse af Aktieselskabsloven, var jeg spændt paa at se, om man havde søgt at imødegaa dette f. Eks. ved at bestemme, at Eneprokura i Fremtiden ikke i større Selskaber maa meddeles, eller at ingen Forpligtelse, der er paataget paa et Selskabs Vegne af en Enkeltmand, skulde kunne binde dette Selskab, uden at Bestyrelsen havde tiltraadt det, for saa vidt de Beløb, det drejer sig om, oversteg visse Summer.

Men det har man aldeles ikke sat ind paa. Nej, man nævner egne Aktier, bliver ved at trampe i dette gamle Spørgsmaal, og saa siger man: Begrundelsen herfor det er det, vi har set i de sidste Dage! Det har virket noget beskæmmende, for jeg synes, der har været god Anledning netop til at drage Lære af dette her af mig specielt fremdragne Punkt; men det har man efter mit bedste Skøn aldeles ikke gjort.

Med Hensyn til Skærpselsen af Reglerne om de lovpligtige Henlæggelser til Reserverfond og Begrænsningen af Udbyttet maa jeg sige, at i Princippet har jeg sandelig ikke noget mod det, men jeg tror bare, det er et Fata Morgana, man stiller en Regel op, som i Virkeligheden ikke vil vise sig at være af større Betydning, idet nemlig de lovpligtige Henlæggelser i mangfoldige Tilfælde vil være alt for ringe og i andre Tilfælde for store.

Som det allerede er blevet berørt af en tidligere Taler i Dag, er det jo saadan med Aktieselskaber, at nogle er smaa, og nogle er store, og deres Forhold er saa vidt forskellige, at man skal være uhyre varsom med at give generelle Regler. Jeg tror derfor ikke paa, at disse Bestemmelser vil have den store Betydning, som man aabenbart tillægger dem; men Princippet, om man henlægger lidt mere eller lidt mindre til Reserverfonden, det skal, hvis det endelig alligevel stod derpaa, ikke skille vort Parti fra det foreliggende Lovforslag.

Derimod vil vi kun kunne gaa med til Ændringerne vedrørende de lovpligtige Afskrivninger under en bestemt Forudsætning. Som ærede Medlemmer vil vide, gælder der i den nuværende Aktieselskabslov den Regel, at man af Aarets Overskud mindst skal afskrive hvert Aar et saa stort Beløb, at der derved afskrives 10 pCt. af Etableringsomkostningerne. Denne Regel har man nu søgt at udbygge nærmere. Det findes i Lovforslagets § 42, hvor man siger, at for Fremtiden skal man mindst afskrive en Femtedel pr. Aar af Omkostningerne ved

Selskabets Stiftelse samt af Vederlag, der er blevet udbetalt i den Anledning og lignende.

Denne Bestemmelse kan vist være uhyre god, og jeg vil ikke personlig nære nogen Betænkelighed ved at gaa endnu højere op i Kravet, men kun paa een Betingelse, at den paagældende Afskrivning saa ogsaa bliver skattefri.

Jeg har tidligere omtalt det efter mit Skøn utilbørlige i, at Samfundet opstiller to Normer for Regnskabsopstillinger. Den ene Norm er Aktieselskabslovens, den anden Skattelovens. Skattemyndighederne, Samfundet som saadant, generer sig ikke for at tage Skat af Værdier, som de paa anden Side stempler det som en Forbrydelse ikke at nedskrive hurtigst muligt.

Er det dog ikke for paradisk? Den ene Lov siger: Hvis du ikke afskriver mindst det om Aaret, saa bliver du straffet; den anden Lov siger: Hvis du ikke stadig væk medregner det, du har afskrevet, som din Nettoindtægt og svarer Skat af det, saa bliver du ogsaa straffet.

Dér bør Samfundet være saa fair, at det siger: Vi maa forlange, at Selskaberne i Løbet af kort Tid konsoliderer sig ved at afskrive imaginære Aktiver — og det skal indrømmes, at det er saa sandelig imaginære Aktiver, Startomkostninger og lignende — men saa bør Samfundet samtidig ikke sige: Men selvfølgelig, du skal betale Skat af det alligevel!

Her nytter det aldeles ikke, hvis den højtærede Minister, som det er sket saa mange Gange under tidligere Ministerier, baade under det socialdemokratiske og under Venstreregeringer, siger: Ja, men det er jo et Skattespørgsmaal, det kommer slet ikke for her. Jo, det gør det i høj Grad, de to Ting staar i høje Forbindelse, og jeg tror, Offentligheden vil være i høj Grad indstillet paa, at man fra Samfundets Side viser ikke alene Logik, men ogsaa en fair Optræden overfor Borgerne.

Jeg berørte før, at man ikke i Lovforslaget har søgt at klare det ret interessante Spørgsmaal om Forholdet mellem Bestyrelse og Direktion. Man finder Bestyrelses- og Direktionsforholdene omtalt i Lovforslagets § 46 og følgende Paragraffer, men man bliver ærlig talt ikke meget klogere efter at have læst disse Paragraffer igennem.

I § 46 staar der, at Aktieselskabet ledes af en Bestyrelse. Nu vel, man tænker: Det er altsaa Bestyrelsen, der har det egentlige Ansvar og skal sørge for Ledelsen. Ganske vist tilføjes der i samme Paragraf, at der til Varetagelse af den daglige Ledelse kan ansættes en Direktion. Nu vel, disse to Ting